

למה קוראים קריאת שמע פעמיים ביום? ולמה הש"ס מתחיל דוקא במסכת ברכות? מי למד את הש"ס 1000 פעם? ומדוע מי שלא למד יכול להשתתף בסיום מסכת?

מון הגראי"ל שטיינמן זצוק"ל על התורה ועמליה

רגיל רבינו לספר על האדמו"ר בעל התניא, שפעם אחת היה באיזו עיירה, ועבר ב- 16 שעות על כל הש"ס במחשבה. הוא היה גאון גדול עד למאוד, וספרו 'שו"ע הרב' מאד מסודר.

רבינו מרבה לספר בהתפעלות על ה'שגת אריה' שלמד הש"ס אלף פעם.

שח רבינו: המהרש"ם למד כל יום שבעה דפים שבע פעמים, בעשר שנים למד שבעים פעם את הש"ס. כל אחד יכול להשתדל לעשות את זה, אם לא שבעה לפחות חמשה דפים [בחזרה].

מון הרב שך זצ"ל אמר, שניים הוא מכיר שידעו את הש"ס: הגר"ח מבריסק והחזו"א.

מנהגו של רבינו לעת זקנתו לומר בכל סעודה בשבת את המשנה בזבחים 'לשם ששה דברים הזב נזבח' [וכמ"ש בספרים בשם קדמונים לומר בכל סעודה, ורבינו שליט"א אוכל סעודה רק בשבת לכן אומר את זה בשבת] ובשנים קודמות היה אומר בכל סעודה מסכתות מסדר זרעים.

הפרק הכי קשה

בסיום מסכת סוכה כולל אמר רבינו: "והנה מצינו דבר מה שלא מצינו בשאר מקומות, למשל בדברים גשמיים- מי שאכל אכל ומי שלא אכל לא יכול להצטרף, ואפילו במזומן יש דין שאם אכלו לחם ואחד אכל מזונות הוא מצטרף, אפילו שלא אכל לחם, ויש כאלה שאומרים אפי' ירקות, ויש כאלה שאומרים אפי' מים, עכ"פ מוכרח כדי להצטרף צריך להיות משהו שייך, ואם הוא לא אכל שום דבר, אי אפשר לצרף אותו למזומן.

"ולמה כאן המנהג שאם אחד מסיים מסכתא, באים אנשים

שלא למדו כלום ומצטרפים, ונקרא קצת שהוא בר שמחה, ואפי' בתשעת הימים יש כאלו שמצטרפים, אם אחד עושה סיום מסכתא באים אנשים אחרים שלא למדו והם מצטרפים, ועל סמך זה הם יכולים לאכול בשר, עכ"פ הוא מצטרף אפילו שלא היה לו שום שייכות, ולמה זה ככה?

רואים שברוחניות זה אחרת, אע"פ שבגשמיות לכאורה יותר נרגש השייכות, אבל המציאות היא שבגשמיות היא הנותנת, כדי שתהיה שייכות צריך ג"כ שיהיה נהנה משהו, ואם לא נהנה משהו הוא לא יכול להצטרף, אבל ברוחניות- כן.

"ועכשיו אמרו בסיום העניין של בילגה שעי"ז והיא חטאה, "ושב נשאלת אותה הקושיה: למה באמת אוי לרשע ואוי לשכנו?

הרי הרשע הוא רשע אבל שכנו לא רשע, ולמה הוא נענש? אלא רואים שברוחניות יש בין לצד הטוב בין לצד הרע קשר בין האנשים, אחרת היה קשה לצד הרע שמענישים אותו ולצד הטוב

המשך בעמוד 11 <<<